

πώς έκαμε όργηγορα κι' αυτός περπατήσ'α
 και τ'ες ίσχυας έξήλασε του Φαρμά δαμάλει,
 με γύρισε κι' ό Θωδωρή, από τήν Κρησιόχ
 πολλούς άσκούς με Βάρην βατάζων υπό μάλης.

Γιά τούς Κορρούς; βραβαρίζαι σπουδαίος σπειρινατός,
 άνοιγί' ή τύχη καθενός; Κορρήτι άμίζα,
 κι' ένας Αλλά χη; έρθου του Τσαρού κατασνάτος;
 και τούγιναν ύποδοχαίς από τόν Μιταξή.

Ό τών Ναυτικών Ύπουργός; σ'τόν έρωτα μουσικέται
 και μέ του; άτμοδρόμονας ό στόλος άνθρακίται,
 έν όμας λείφουν καρβουνι κι' ό Μπουμπουλης ασάτιση
 τόν Τσαρό μόνο μέ πανιά θά τόν πρόπαντήση.

Και μέσα σ'τόν Όκτώβριον μας έσκασε ή έστση
 κι' ό Βασιλεύς εις τούς Κορρούς; τού Τσαρού προπορεύεται,
 κι' οι μάγειροι του Πλακίτρου έπληξαν σ'τό Τριετίσι
 κι' είπαν καμπόσι νητιτικο πώς κ'άτι μαγειρεύεται.

Φασουλής και Περικλήτος, ό καθένας νέτος σάτος.

Φ.— Δειπνόν τά ξέρεις, Περικλή... έν έρχεται ό Τσαρός
 κι' άνοιξε τό Ρωμάλικο τό στόμα του σάν γλάρος
 κι' Πι! πώ! κακό πού τόπχε ό καθέ Κερκαριαί!

Φ.— Ό Τσαρός λίγουν κατ' αυτός πώς; άφένει Βρωίω;
 κι' ές εύχρηώμεν σ'τόν Θών μέ άδαρια και πόνους
 μέ κόψη τής ήμέρας σου νά του τή; δίνη χρόνους.

Π.— Κρίμα τούτουσ άγαθός; Μνάρχη; μέ χ'όδη,
 πού σάν και τούτον όμας; σκαίνις θά β'όδη.

Φ.— Κρίμα, καυλίει Περικλή, τό κράνη τ'α κινούρη,
 κρίμα και σ'τού Κουβρίνου μας τήν έπιπασμένη φούρσι.
 Ώ; κι' εις αυτό τζαναμπετί...

Π.— Κακό πού μας εύρησε!...

Φ.— Εις έξοδα σημκνική κι' ό Βασιλεύς; έμπήκε
 και έν λυπήθη; έπιπλα Βασιλικά νά πάρη
 τήν έκαυλιν του Μον Ρεκό μ' αυτά τά μοικιλάρη.

Και μέ τόν Τσαρόν ήλιπ'α πώς; όπωσούν θά όράσωμε,
 διε γιά κάμποσο καιρό θά λάμπουμε σ'την πάστρη
 και μέ τούς Ρόσους; μεθ' χαρ' έρίτος θά παράσωμε,
 άλλα του Τσαρού οι γιχτροί μας έκαμαν χιλιάστρη.

Π.— Ποιός πόρα του; Κορρατίες μεθ' τούς; κρηγορήτη;

Φ.— Κι' ό Βασιλεύς; έβίωστικη σ'τό κράτος μέ γυρίση
 έν' ύπορούσι, Περικλή, πού σάν γαζός γελφε,
 έν τούτος έν μας τούγινε του Τσαρού ό μπελάς,
 εις τήν Δανία νάμεινε κανένα μήν' άκόμη

χωρίς νά πάθουν τίποτα οι καθεστώςός νόμοι.

Π.— Άμμί έν συλλογί'σαι και λίγο τόν Σωτήρη;

Φ.— Πάντοτα με σκληρότητα μεσ κατατρέξ' ή μοιρα.
 κάνουν ν' άνθίσουν τά κλαρή κι' ό πάγος έν τάρνι,
 κάνει κι' ό Τσαρός; σ'τού; Κορρούς; έρίτος; ν' έρίβαρη,
 άλλ' όμας; σ'την Διδάσκων του Λέν' ν' άπομείνη

κι' έμεις ξανατυλίγομε τόν άνωρο καυδάρη.

Π.— Άλήθεια, τύχη βάσκανος μεσ κινηθή με πια.

Φ.— Πάντα, καμείνε Περικλή, μεσ κόβου μεσ σ'τό γλύκα,
 και τού Κουβρίνου τό μαλάκ κονταίς νά εστουρή.

πού τότα προτοιμάζε γι' αυτόν τόν μουσικήρη,
 κι' Άπτονμειν μυστική ένφρονίτσα νά κάρη
 μέ γενιάξ φυτόκη και φυντική παρούκα,
 κι' όλου; του; ντόπιου; ήλιε άκρηκού; νά πιάνη,
 πού θάρηχαν γιά χωρικά κερμιά πρακτρούκα.

Π.— Τι νά πώ; βρι Φαρσούλ... σάν μούλιγα κανεί
 πώς τόν γιμνάσι; σ'τού; Κορρούς; ό Τσαρός; θά καθίση,
 ίναμεία πώς; έρχεται κινάνας συγγενής

κι' όλγα; σ'την άνάγη μεσ; πώς; θά με; βοηθήση.

Φ.— Άλλά κι' έγώ; σ'την έλαψιν όνειρου φλογερού
 θερρούσι φίλος; μου σ'τόνός; πώς; είναι; πρό καιρού,
 θερρούσι πώς; τόν; γύμνασι; εις; άγνωστο; Παλάτι,

πώς; κ'όπου; συσσεργάμε; ξερ' όμοι; κι' άλλατι.

πώς; συγγενέου;ν; πρό; πολλού; και; οίποθού; μας; κι' ή; πλάνας; μας;

κι' εις; εναν; ήλιο; σ'τίγιναν; τά; ρούχα; των; ή; μάννας; μας;

Έλεγα; πώς; σ'την; Κίρκυρα; Ρωμαίικα; θά; ζή,

δι; τό; τάξι; κάποτα; θά; π'ίναμε; μαζί,

δι; συγγ; τής; άμάρρη; κι'; άστρακτρατί; ήμέρας;

ό Τσαρός; θά; σερβίξει; μ' έμεις; άδαμπατοίτα,

και; καθ' έβζού; τακτικά; θά; κάναμε; βεγγίρις;

και; γι; άλλους; Αύτοκράτορας; θά; στρώναμε; πεταίτα.

Όταν; εί; πάλι; ήθελε; ν'; άλλαξην; τόν; άέρα;

έλεγα; και; σ'τό; Φάληρο; πώς; θ'έλθην; μέν; ήμέρα;

κι'; έσκόπευε; χωρίς; λεπτό; ποτί; μου; νά; ζητήσω,

τό; σπύτι; μου; τ'; άπλήρωτο; του; Τσαρού; νά; χρισώ,

κι'; έκει; πολλά; θά; λ'ίγαμε; γιά; τά; παλμά; μας; χρίνιχ;

και; κάστονα; θά; φ'ίναμε; τής; Γούβας; και; μακρόνια;

και; κουτούρα; θά; κάιγαμε; σ'τη; σόμπα; τής; γωνιάς;

και; γι; τό; νοίκι; του; σπητρου; ποτί; έν; θά; μαλλώναμε;

κι'; όλο; τόν; ντοματό;οισμο; τής; φρετινής; χρονιάς;

εί; μέ; ταράστα; Περικλή, μ'; έμεινον; έν; τά; πλόναμε;

Πλην; ου!; τά; πάντα; μάταμα; και; μόνον; ένα; Χάρος;

μέ; γίλοιο; και; περιπαίμα; σ'τό; τίλος; μας; εικταίρει...

αυτήν; τήν; ώρα; έμαθα; πώς; έψιχθη; ό; Τσαρός;

κι'; ό; θάνατος; παντοτεινό; τόν; πέρι; μουσαφίρη.

Π.— Κλάψι; νά; κλάψι; γερού;... τά; χωρατά; τάρνι;

κι'; ει; τής; μεγάλης; λύπης; με; σπητρί; έν; σου; έννο.

Καί καιμπίσους ποικιλίας, με άλλους λόγους άγγελίας.

Ό Βλαχίνος, πού ποτί έν γράφι κουτουρού
 κι' είναι γνωστός Κεθγιητής σ'την Πόλι; πρό καιρού,
 μετά; μαγαλών; μελετών; και; πόγθω; άκαμάτων;
 εκίδει; Άπανθισια; Έλληνική;ν; Γραμματίω;
 Εις; τούς; Γεράδους; τήν; σειράν; εύρίσκεται; τών; τόμων,
 εικοσι;τρια; νομμερ, σ'τού; Μαχρούθι; τόν; όρμου.

Υποδηματοποιόν; Ιατρική;ν; θαυμαστό;
 άντικρίνον; εις; τού; Κρίνου; τό; μεγάλο; Φαρμακείον;
 εις; τόν; όρμου; του; Αϊόλου; γιά; τήν; τύχη; των; γνωστών,
 συγκιντρόνον; πένον; κάποιον; άνδρόν; και; φυσιατρίον;
 Τι; σιβάβλα; τή; σπαρτίε; μέ; περίφημα; λουστράνι;
 τριζένα; νά; όδη; χερσ; σταμάτητα; και; φρήμα.

Έγώ;τας; εξεβόθσαν; με; σπρίγος; οίσι;ργίς;
 Στοιχί; τής; Έλληνική; τής; Γραμματολογίας;

Έργη;ν; Θεοδότη;ν; μεθ'; υίκου; πλουσίον;
 Κεθγιη;ν; διαπρίε;ν; του; πρώτου; Γυμνασίου;